

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

[redacted]) által képviselt
[redacted] felperes által

a személyesen eljárt

[redacted]) alperes ellen

kölcsön iránt indult perben meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A bíróság a keresetet elutasítja.

A perrel felmerült költségeit a felperes maga viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Fővárosi Törvényszékhez címzett, de jelen bíróságnál 3 példányban írásban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

Fellebbezésnek az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére, vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye.

Ha a fellebbezés a fentiekben megjelölt hivatkozást nélkülözi, a fellebbezést a másodfokú tanács elnöke hivatalból elutasítja.

A másodfokú eljárásban új tények állításának, illetve új bizonyítékok előterjesztésének helye nincs. E tilalom nem érvényesül, ha a tények előadására, illetve bizonyítékok előterjesztésére az elsőfokú eljárásban a bíróság eljárási szabálysértése vagy téves jogalkalmazása miatt nem kerülhetett sor.

A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, azonban a felek bármelyikének kérelmére tárgyalást tart. E kérelmet a fellebbező fél a fellebbezésében, illetve az ellenfél csatlakozó fellebbezésének kézhezvételétől számított 8 napon belül, a fellebbező fél ellenfele, pedig a fellebbezés kézhezvételétől számított 8 napon belül terjeszthet elő. E határidő elmulasztása esetén a határidő utolsó napjától számított 60 nap elteltével igazolási kérelem akkor sem terjeszthető elő, ha a mulasztás csak később jutott a fél tudomására vagy az akadály csak később szűnt meg.

INDOKOLÁS

Az alperes, mint üzletfél 2006. május 31. napján személyi kölcsönigénylő lapot terjesztett elő a felperesi jogelődhöz, amelyben az igényelt kölcsön adatai akként kerültek feltüntetésre, hogy annak összege 300.000 forint, annak futamideje 60 nap legyen. A kölcsönigénylő nyomtatvány aláírásával, annak 16. pontja szerint az üzletfél kijelentette, hogy a Tesco pénzügyi partner általános szerződési feltételeit, valamint a kondíciós listát megismerte, valamint magára nézve kötelezőnek ismerte el. Az igénylő nyomtatvány 18. pontja szerint a kölcsönszerződés aláírásával az üzletfél tehát az adós

kijelenti, hogy a kölcsönszerződés aláírása előtt a kölcsönszerződésben alkalmazásra kerülő THM-et, annak számítási módját, a THM számítása során figyelembe nem vett költségeket, azok meghatározását, és várható összegét megismerte, azokról a banktól megfelelő tájékoztatást kapott. A 19. pont szerint hozzájárul, hogy a bank az igénylés elfogadása esetén létrejött szerződéssel kapcsolatosan a szerződés megszűnéséig a személyazonosító adatait kezelje.

A felperesi jogelőd ebből a kölcsönből eredő követelését a felperesre engedményezte 2008. október 15-i hatállyal, amelyről az alperesnek értesítést is küldött 2008. október 16. napján kelt levél formájában, amelyet az alperes (élettársa útján) 2008. november 05. napján vett kézhez.

Ezt követően a felperes 2012. október 15. napján kelt levéllel szólította fel az alperest, hogy 215.839 forintot, és járulékait fizesse meg a felperes részére. Ez a felszólítás „elköltözött” postai jelzéssel érkezett vissza szám alatti címéről,

amely címen korábban a felszólításokat átvette.

A felperesi jogelőd kölcsönhöz kapcsolódó általános szerződési feltételei 2.10. pontjában, „Értesítés” címszó alatt rögzítésre, hogy a bank az üzletfél részére a jognyilatkozatokat, értesítéseket, és dokumentumokat arra a címre küldi meg, amelyet az üzletfél a bank részére az igénylő lapon megadott, a bank nem felel azért, ha a megadott név, cím pontatlansága miatt vagy más a bankon kívül álló okból a kézbesítés elhúzódik, vagy eredménytelen. A 2.10.3. pont értelmében belföldi cím esetén a postára adást követő 3. külföldi cím esetén a postára adást követő 10. postai munkanap elteltével az irat kézbesítettnek, tartalmuk közöltnek tekintett.

A felperes **keresetében** az alperest 215.839 forint lejárt kölcsöntartozás, 14.274 forint ügyleti kamat, 1.798 forint késedelmi kamat, továbbá a tőke és a lejárt ügyleti kamat után 2008. október 16. napjától a kifizetés napjáig járó szerződés szerint számított 24,99%-os mértékű kamat, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni. A szerződés létrejötté körében arra hivatkozott, hogy az általános szerződési feltételek 1.2. pontja értelmében az alperes aláírta az igénylőlapot, így a szerződés létrejött, az ÁSZF-t megismerte.

Az ÁSZF 1.2. pontja következőképpen rendelkezik: a bank üzletfele az általános szerződési feltételeket a bankkal történő üzleti kapcsolatban történő lépéskor írásban az igénylőlap aláírásával fogadja el, új üzletfelek esetén a jelen általános szerződési feltételek az igénylőlap bank és üzletfél általi aláírásával lép hatályba. Hivatkozása szerint az alperes a személyi kölcsönszerződésnek megfelelően megkapta a kölcsönösszeget, azt felhasználta, így a szerződést ráutaló magatartással mindenképpen elfogadta. Utalt arra, hogy az önmagában, hogy a felperesi jogelőd a szerződéskötés időpontjában nem a jegybanki alaphoz kötötte az ügyleti kamat mértékét, nem alapozza meg a szerződési feltétel tisztességtelenségét a 2/2012-es PK. vélemény alapján. Hivatkozott továbbá arra, hogy az adós adatainak átadására jogosult volt a felperesi jogelőd, továbbá, hogy az engedményezési szerződés létrejöttéhez nincs szükség a kötelezett hozzájárulására, illetve, hogy a kötelezettet csak értesíteni kell az engedményezésről, nem szükséges az engedményezési megállapodást a részére megküldeni. Korábban pedig az alperes ezt nem vitatta. Az alperes elévülési kifogása körében arra hivatkozott, hogy az általános szerződési feltételek 2.10. pontja értelmében az üzletfél részére szóló jognyilatkozatokat arra a címre küldi meg, amelyet az üzletfél a bank részére az igénylőlapon megadott, jóhiszeműen járt el a felperes amikor a fizetési felszólítást az üzletfél által bejelentett címre küldte, míg az alperes pedig nem tanúsított jóhiszeműséget, mert a címváltozást nem jelentette be, a Ptk. 4. § (4) bekezdés értelmében saját felelősségére előnyök szerzése végett nem hivatkozhat.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, vitatta egyrészt a felperes keresetességi jogát, arra alapítva, hogy nem vele kötött szerződést, ő csak a felperesi jogelőddel kötött, illetve nem adott felhatalmazást a felperesi jogelőd banknak, hogy az adatait kiadja harmadik személynek. Vitatta, hogy az engedményezés szabályosan megtörtént. Azt is vitatta, hogy a szerződés érvényesen létrejött volna, e körben hivatkozott a Hpt. 210. § (1) és (2) bekezdésére, vagyis, hogy a szerződés lényeges tartalmi elemeit nem foglalták írásba, ennek a hiányában a szerződés teljes egészében semmis, hivatkozott a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltakra, miszerint nem tartalmazza a szerződés a törlesztőrészek összegét, időszakait, hivatkozott arra, hogy a felperes egyoldalúan tisztességtelen kamatemelést biztosított a maga részére, mert a kondíciós listában megjelölt kamat eltér a jegybanki alapkamattól, ezen felül hivatkozott arra, hogy a felperes követelése elévült.

A felperes keresete alaptalan.

A Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 328. § (1) bekezdés értelmében a jogosult követelését szerződéssel másra átruházhatja (engedményezés).

(3) Az engedményezésről a kötelezettet értesíteni kell; a kötelezett az értesítésig jogosult az engedményezőnek teljesíteni.

Az engedményezéssel a felperes, mint engedményes a felperesi jogelőd helyébe lépett.

Az alperes a periratok tanúsága szerint az engedményezésről értesítve lett, a jogszabály nem írja elő, hogy az értesítéshez az engedményezésről szóló megállapodást is csatolni kell.

A Ptk. 329. § (3) bekezdése értelmében a kötelezett az engedményessel szemben érvényesítheti azokat a kifogásokat és beszámíthatja azokat az ellenköveteléseket is, amelyek az engedményezővel szemben az értesítéskor már fennállt jogalapon keletkeztek.

Az alperes arra hivatkozott, hogy a felperesi jogelőd és közte érvényes szerződés nem jött létre.

A Ptk. 205. § (1) bekezdés szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.

A (2) bekezdés szerint a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. Nem kell a feleknek megállapodniuk olyan kérdésekben, amelyeket jogszabály rendez.

Az alperes által kitöltött igénylés az a Ptk. 211. § (1) bekezdés értelmében ajánlatnak minősül szerződéskötésre. A szerződéskötéshez a másik fél elfogadó nyilatkozata is szükséges.

A Ptk. 217. § (1) bekezdés értelmében jogszabály a szerződésre meghatározott alakot szabhat. Az alakítás megsértésével kötött szerződés - ha jogszabály másként nem rendelkezik – semmis.

Az ajánlattételkor hatályban volt 1996. évi CVII. törvény (Hpt.) 210. §-a (1) bekezdés szerint a pénzügyi intézmény pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződést csak írásban vagy minősített elektronikus aláírással ellátott elektronikus okirat formájában köthet. Az írásban kötött szerződés egy eredeti példányát a pénzügyi intézmény köteles az ügyfélnek átadni.

A bíróság kioktatta arról a felperest, hogy a szerződés érvényes létrejöttét neki kell bizonyítani, tehát, hogy az alperes ajánlatát írásbeli nyilatkozattal elfogadta. Miután a kísértékű perben tartott első tárgyaláson a peres felek nem jelentek meg, erre vonatkozó bizonyítási indítványa a felperesnek nem volt, aki egyébként az utolsó beadványában akként nyilatkozott, hogy ráutaló magatartással a

szerződést az alperes mindenképpen elfogadta, amiből a bíróság arra következtetett, hogy ilyen nyilatkozat nincsen.

A Hpt. 210. § (1) bekezdésében rögzített alakiság megsértésével megkötött szerződés a Ptk. 217. § (1) bekezdése alapján semmis. Amennyiben a ráutaló magatartás következtében a felperesi jogelőd a kölcsönt mégis folyósította, ez nem orvosolhatja az idézett jogszabályhelyek szerinti írásbeli alakiság megsértését.

Egyebekben a bíróság álláspontja szerint a hiteligénylő lapból egyértelmű, hogy az nem tekinthető egy kölcsönszerződésnek, hiszen magában a 2. pontban is az került rögzítésre, hogy a kért kölcsön adatairól nyilatkozik az alperes, nem arról, hogy mi kerül végül folyósításra, illetve az igénylőlap számos pontjából az következik, hogy ezt az igénylést még a felperesi jogelőd bank elbírálja, és bár az általános szerződési feltételek 7. oldalán az került rögzítésre, hogy az igénylőlap üzletfél és bank általi aláírásával a szerződés létrejön, ez a fenti alakszerüségi követelményeket szintén nem pótolja.

A Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja értelmében semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza a törlesztő részletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat.

Alapos az az alperesi hivatkozás, hogy egyebekben a Hpt. 213. § e) pontjában rögzített követelményeknek sem felelne meg ez a szerződés, mert a hiteligénylő lapon valóban nem kerül feltüntetésre a törlesztőrészletek összege, amikor egyértelmű, hogy a folyósítani kért kölcsönösszege túl azt még járulékos költségek is terhelik, nem került feltüntetésre az egyes törlesztőrészletek esedékessége, ezt az általános szerződési feltételek 14. oldal 2.8. pontjában rögzített szabályozás sem pótolja.

Mindezek alapján a felperesi jogelőd és az alperes között érvényes szerződés nem jött létre.

Egyebekben a felperes a keresete összecszerűségét sem igazolta, számítási levezetést nem csatolt, nem igazolta, hogy a kölcsön folyósítása megtörtént.

A Ptk. 324. § (1) bekezdés értelmében a követelések 5 év alatt évülnek el, ha jogszabály másképp nem rendelkezik.

A Ptk. 326. §-a szerint az elévülés akkor kezdődik amikor a követelés esedékessé vált.

A Ptk. 327. §-a értelmében a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is -, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.

Az alperes elévülési kifogása is alapos. Az nem vitatható, hogy az alperes az engedményezési értesítést 2008. november 05. napján átvette, ekkor az elévülés megszakadt. Ugyanakkor a 2012. októberében kelt felszólítás „elköltözött” postai jelzéssel érkezett vissza a felpereshez. A fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem 2016. január 19. napjával került előterjesztésre, ezt a felperes 2016. január 25. napján vette át.

A bíróság álláspontja szerint miután a felperesi jogelőd a követelést engedményezte jelen per felperesére, és köztük a jogviszony megszűnt, ezt követően a szerződéses rendelkezések- így az értesítésről szóló rendelkezések- a peres felek jogviszonyára nem alkalmazhatók. A bíróság álláspontja szerint miután nem „nem kereste” postai jelzéssel érkezett vissza a 2012-es felszólítás

az alperestől, amely arra utalt volna, hogy az alperes nem kíván együttműködést tanúsítani, és nem ment el a postai küldeményért, hanem „elköltözött” postai jelzéssel érkezett vissza, elvárható lett volna, hogy a felperes az alperes értesítési címe iránt tudakozódjon. Ezért ez a felszólítás az elévülés megszakítására nem alkalmas.

Míndezen alapján a bíróság a keresetet elutasította.

A Pp. 78. § (1) bekezdés értelmében pervesztessége folytán a felperes viseli a keresetindítás folytán felmerült költségeit. Az alperesnek költségigénye nem volt.

Az ítélet ellen a Pp. 233. § (1) bekezdés alapján van fellebbezésnek helye, a Pp. 392. §-ában foglaltak szerint.

Budapest, 2016. augusztus 26.

dr. Pesti Brigitta sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

J E G Y Z Ó K Ö N Y V
nyilvánosan tartott tárgyalásról

Felperes: [REDACTED]

Alperes [REDACTED]

A per tárgya: kölcsön

A tárgyalás helye: 1055 Budapest V. kerület, Markó utca 25., III. emelet 365. tárgyalóterem

Ideje: 2016. év augusztus hó 26. nap 10 óra 00 perc

A tárgyalás megkezdve 10 óra 00 perckor.

J e l e n v a n n a k :

dr. Pesti Brigitta
bíró

Felperesért: senki

Alperesért: senki

A Pp. 115. § (3) bekezdése alapján a jegyzőkönyvvezető mellőzve.

A bíró a tárgyalás megnyitása után megállapítja, hogy a mai határnapra idézettek szabályszerű idézésre nem jelentek meg. Felperes kérte a tárgyalás távollétében történő megtartását.

A bíró rögzíti, hogy a tárgyalási jegyzőkönyvet hangfelvételre diktálja. Az írásba foglalt jegyzőkönyv 8 munkanap elteltével a Pesti Központi Kerületi Bíróság Polgári Vagyongjogi Kezelőirodájában (1055 Budapest V. kerület, Markó utca 25. IV. emelet 496.) ügyfélfogadási időben megtekinthető, illetve oldalanként 100 (száz) Ft okirati illeték ellenében ott átvehető. A fél írásban előterjesztett kérelmére a bíróság a jegyzőkönyvet e-mail útján megküldi, az így megküldött jegyzőkönyv nem közokirat.

Ezt követően a bíróság meghozta, majd a bíró kihirdette a következő

V É G Z É S T:

A bíróság a bizonyítási kötelezettségről szóló tájékoztatást annyiban egészíti ki, hogy az alperesi vitásra tekintettel a **felperes köteles bizonyítani**, hogy a perbeli kölcsönszerződés érvényesen létrejött, mert annak lényeges tartalmi elemeit, így például az egyes törlesztőrészletek összegét és esedékességét írásba foglalták.

A felperes köteles bizonyítani, hogy az alperes hiteligenylő lap formában előterjesztett ajánlatát írásbeli nyilatkozattal elfogadta.

Ezzel szemben **az alperes köteles bizonyítani**, hogy az alperes tisztességtelenül egyoldalú kamatemelést kötött ki a szerződésben.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a Pp. 164. §. (1) bekezdés alapján a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítani, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A bíróság a bizonyítást hivatalból csak akkor rendelhet el, ha azt a törvény megengedi, ezért a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésére bocsátása a feleket terheli.

A bíróság tájékoztatja a peres feleket, hogy a bizonyítási indítványukat legkésőbb az első tárgyaláson, tehát jelen tárgyaláson terjeszthetik elő, a fellebbezési eljárásban a bizonyítás nem pótolható.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

A bíró a tárgyalást ezt követően figyelmeztetés után **berekesztette.**

Meghozta, majd kihirdette a következő külön íven szövegezett

Í T É L E T E T .

Tárgyalás befejezve, jegyzőkönyv lezárva 10 óra 15 perckor.

K. m. f.

dr. Pesti Brigitta sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Hangfelvétellel egyezően leírta:

Horváth Györgyné

2016. augusztus 29.

